

LITERATURA ▶ NOVETAT

Julia Franck reflecteix el drama del nazisme a 'La dona del migdia'

▶ L'escriptora aborda el passat alemany i els seus traumes en una novel·la autobiogràfica

ANNA ABELLA
BARCELONA

Una infermera fugí a Berlín amb el seu fill de 7 anys després de ser violada per soldats russos a l'Alemanya del 1945. En una estació abandonada el nen. És l'inici de *La dona del migdia* (Edicions 62 / Tusquets), una novel·la, mereixedora del prestigiós Deutscher Buchpreis 2007, en què l'autora ha reflectit sense complexos, a més de la història del seu país a la primera meitat del segle XX, els traumes heretats de dues generacions anteriors: «La història de la meua família em va convertir en una nena abandonada», reconeix a Barcelona Julia Franck (Berlín, 1970).

Franck, una de les noves veus literàries del seu país, relata l'origen autobiogràfic de la història de Helene, la protagonista. «La meua àvia, també infermera, va abandonar el 1945 el meu pare. Em pregunto per què va prendre aquesta decisió. Crec que la duresa del seu ofici va contribuir a fer que se sentís superada per haver d'educar un fill després de la guerra». El pare de Franck va morir jove sense haver estat capaç de viure amb

L'autora de 'Zona de trànsit' admet que Alemanya encara se sent culpable per Hitler

cap dona. «Ell mai va superar aquest abandonament. Gairebé no el vaig conèixer -explica-, de petita em preguntava per què no hi era i el buit patern em causava enyorança».

Per entendre el perquè de l'abandonament, *La dona del migdia* recorre la vida de Helene, filla d'una jueva boja i d'un mutilat de guerra. En aquest viatge vital mostra la societat alemanya des de la bohèmia dels feliços anys 20 fins al final del règim nazi. Franck admet que encara avui al seu país el nazisme segueix sent un tema molt sensible. «Molts alemanys es justifiquen. Sembla que ningú va tenir avis nazis. La culpa i la responsabilitat pesen tant que no es poden atribuir característiques negatives a un jueu. El personatge de la jueva boja ha sigut molt criticat».

EL MUR DE BERLÍN // L'escriptora descobreix la influència de la seva àvia materna. «Té 94 anys, és una dona culta i lluitadora. Era una jueva del'alta burgesia que va tenir dos fills però que no es va poder casar per les lleis racials nazis. Es va fer comunista i se'n va anar a viure a la RDA». Des d'allà Franck va travessar, amb 8 anys i amb la seva família, el Mur cap a Berlín Oest, una experiència que va nodrir la seva novel·la *Zona de trànsit*. «Allà, la meua mare era una actriu en atur i

amb quatre fills. Vivíem de l'ajuda social, menjàvem patates i remolatxa», recorda. Quan estan a punt de complir-se 20 anys de la caiguda del Mur reflexiona: «Els alemanys ho tenen molt present, senten la decepció per les promeses no complertes».

«La gent que pateix no comparteix els seus traumes, s'aïlla en el silenci. Així, Helene no pot parlar amb el seu fill del que la consumeix, la seva identitat jueva, el seu cruel marit nazi, el patiment a l'hospital...». Aquest silenci és l'origen del títol del llibre. La dona del migdia és una vella llegenda del sud-est alemany. «Era una figura femenina amb una falç que buscava persones que treballaven al migdia, quan el sol pot causar insolació, i els imposava una maledicció que només podien eludir si parlaven durant una hora sobre l'elaboració del lli». El missatge ocult: «la importància de parlar per sobreviure». ≡

ALBERT BERTRAN

▶▶ L'escriptora alemanya Julia Franck, la setmana passada a Barcelona.

LLETRES ▶ DESMENTIMENT

García Márquez assegura que no ha deixat d'escriure

EL PERIÓDICO
BARCELONA

«Truquin-me més tard. Estic molt ocupat escrivint». Així va contestar Gabriel García Márquez la trucada del diari colombià *El Tiempo*. D'aquesta manera desmentia els comentaris de la seva agent, Carme Balcells, i el seu biògraf, Gerald Martin, segons els quals l'autor de *Cien años de soledad*, als 82 anys i diagnosticat de càncer limfàtic, podria haver deixat definitivament l'escriptura.

«No només no he deixat d'escriure, sinó que no faig altra cosa», va respondre el Nobel telefònicament des de Mèxic a la primera de les dues preguntes que va accedir contestar. «El meu ofici no és publicar sinó escriure. Jo sabré quan estiguin a punt els pastissos que tinc al forn», va ser la resposta a la segona. ≡

N I C O L A S C A G E

SENALES DEL FUTUR

UNA PELICULA DE ALEX PROYAS

¿QUÉ PASARÁ CUANDO SE ACABEN LOS NÚMEROS?

Con la colaboración de: Schott N.Y.C. www.schott-nyc.com

ESCAPE

www.deaplaneta.com

DeAPlaneta

HOY ESTRENO - CONSULTAR CARTELERA

No recomendada para menores de 13 años.